

na území zmíněné obce. Když tedy žal. úřad vyslovil, že automobil č. . . . dáve v obci N. podléhá, ježto tam mají společníci firmy své bydliště, a nezabýval se otázkou, kde automobil má své stanoviště, jeví se nař. rozhodnutí v tomto směru nezákonným.

Č. 6403.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Administrativní řízení (Slovensko): O vrácení dávky z přírůstku hodnoty ve velkých a malých obcích podle dávkových pravidel č. 143/22 rozhoduje na Slov. v poslední stolici župní úřad.

(Nález ze dne 16. března 1927 č. 25.872/26.)

Prejudikatura: Boh. 3949/24 adm.

Věc: Antonín H. v P. proti okresnímu úřadu v P. o vrácení dávky z přírůstku hodnoty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: St-li byla z převodu nemovitosti zcizené trhovou smlouvou z 14. března 1924 manželům K-ovým v H. obecním představenstvem v H. předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. St-l žádal pak za vrácení dávky z důvodu zrušení právního jednání, které bylo základem pro vyměření dávky. Žádost byla ob. zastupitelstvem v H. dne 6. září 1925 zamítnuta. Odvolání zamítl okr. úřad v P. rozhodnutím z 20. února 1926, připojiv poučení, že možno ve smyslu § 19 pravidel o vybírání dávky odvolati se k župnímu úřadu v Turč. Sv. Martině. Když st-l toto odvolání podal, odmítl je okr. úřad rozhodnutím z 27. března 1926, ježto podle §§ 2 a 5 zák. čl. XX/1901 nelze se odvolati ze souhlasných rozhodnutí dvou nižších instancí. K rekursu zrušil župní úřad v Turč. Sv. Martině obě rozhodnutí okr. úřadu z 20. února a 27. března 1926, a to druhé proto, že okr. úřad poukázal stranu dříve na další instanční postup a nemohl proto odvolání jako nepřipustné odmítnouti. Rozhodnutí prvé zrušil pak z důvodu, že okr. úřad neměl stranu odkázati na další instanční postup, ježto podle § 2 zák. čl. XX/1901 proti dvěma souhlasným rozhodnutím další instanční odvolání není přípustno. V důsledku toho vydal žal. úřad nař. rozhodnutí, kterým bylo odvolání st-le opět zamítnuto a připojeno poučení, že proti tomuto rozhodnutí ve smyslu § 2 pokud se týče 5 zák. čl. XX/1901 není přípustno další odvolání.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Podle odst. I. § 2 zák. čl. XX : 1901 není proti rozhodnutí souhlasnému in merito s rozhodnutím stolice prvé, mimo případy, tam zvláště uvedené, přípustna apelace. Podle § 12 cit. zák. čl. netýká se však toto ustanovení § 2 záležitosti, jejíž konečné rozhodování přísluší k působnosti uh. ss-u. Podle zák. z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. nastoupil na místo tohoto soudu nss, jehož obor působnosti neopírá se po způsobu zák. čl. XXVI : 1896 o individuální příkázání některé věci soudu tomu, nýbrž jehož kompetence jest založena, jakmile jde o tvrzené porušení subj. práva rozhodnutím neb opatřením správního úřadu (§ 2 zák. o ss.).

Není tedy podle ustanovení naznačeného zákona záležitost, o kterou jde, vyloučena z působnosti tohoto soudu. Ježto pak podle § 12 zák. čl. XX : 1901 účinnost předpisu odst. 2 § 2 tohoto zák. čl. se týká pouze věcí ss-u nepřikázaných, nemůže se toto ustanovení vůbec na instanční rozhodování ve věci dávky z přírůstku hodnoty vztahovati. Nemohl se proto žal. úřad již z toho důvodu odvolati na uvedené ustanovení zák. článku XX : 1901. Naopak bylo použití předpisu § 19 pravidel o vybírání dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí (dodatek III. k vlád. nař. č. 143/22), podle něhož rozhoduje o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí ve velkých i malých obcích na Slov. v poslední stolici župní úřad jako vyšší úřad dohlédací (viz nál. Boh. 3949/24 adm.). Poněvadž v daném případě jde o takovou obec, nebyl okr. úřad v P. poslední stolicí, povolanou k rozhodování v této věci.

Pravidla o vybírání dávky z přírůstku hodnoty právě zmíněná neobsahují žádného ustanovení o tom, který úřad rozhoduje o žádosti za vrácení dávky ve smyslu § 23, avšak, ježto nejde při tom o nic jiného, nežli o dodatečné upravení platební povinnosti dávkové, nelze pochybovati, že platí i pro vrácení dávky ohledně instančního postupu tytéž předpisy, jaké jsou v § 19 stanoveny pro platební rozkaz. Dlužno tedy použití shora uvedených zásad i pro přípustnost odvolání ve věci vrácení dávky z přírůstku hodnoty.

Podle těchto zásad nebylo by ovšem odvolání podané z rozhodnutí okr. úřadu nepřijatelné, ježto nejde o konečné rozhodnutí úřadu ve smyslu § 5 zák. o ss. Avšak st-I byl jen nesprávným poučením žal. úřadu, který své rozhodnutí označil jako konečné, uveden v omyl a sveden k tomu, by podal proti tomuto rozhodnutí zdánlivě konečnému stížnost k nss-u. Tím byla způsobena podstatná vada řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss-u. Je na žalovaném úřadu, by vydal nové rozhodnutí odpovídající shora vyslovenému právnímu nároku.

Č. 6404.

Školství (Slovensko): O možnosti skládati právnická rigora na universitě Komenského podle uher. rigor. řádu?

(Nález ze dne 16. března 1927 č. 5046).

Věc: Ondřej Z. v M. proti ministerstvu školství a národní osvěty (min. konc. Dr. Opletal) stran složení právnických rigoros.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: St-I absolvoval právnická studia roku 1921 na právnické akademii v Košicích; 27. července 1922 složil v Košicích státovědeckou státní zkoušku, načež složil na universitě Komenského v Bratislavě obě rigora státovědecká podle uh. rigorosního řádu a to II. rigorosum (s opravnou zkouškou) 28. ledna 1924 a I. rigorosum 4. června 1924. Podáním z 27. června 1924 předložil u děkanské právnické fakulty